

ಬಿಡತ್ತಿದ್ದಳ್ಳೋ... ಆ ಗಳಿಗೇಲಿ ಆ ನನ ಸ್ವಾಮೀ ಜ್ಞತೆಗೆ ನನ ಪಾದ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವ್ಯಾಸಿವನೆಂದು ರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಳು.

‘ಉರಹಕ್ಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು ಬ್ಯಾಡ’ ಎಂದ ರಾಜಣ್ಣ ದೊಡ್ಡವ್ಯಾಸ ಬಾಯಿ ಬಂದ್ರು ಮಾಡುವಪ್ಪು ಹುತ್ತಿಗೆ ಎನ್ನುಸ್ವೇಶಿ ಮುಗಿಸಿ ಮೂರು ವರ್ಷವಾದ ಅವಳ ಎರಡನೇ ಹುಡುಗ ಬೀರಯ್ಯ ಬೆದರುಕ್ಕಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು ಬಂದವನು ರಂಪದ ಗಳಿ ತಗುಲಿ ಇನ್ನೇನು ಪೇರಿ ಕೆಳಬೇಕೆನ್ನುವಪ್ಪರೊಳಗೆ ರಾಜಣ್ಣ ಅವನನ್ನು ಕರೆದಾಗ, ಬೀರಯ್ಯ ಕ್ಕಣ್ಣ ತುಂಬ ನೀರು ತುಂಬಕೊಂಡು ‘ಯೆಲ್ಲಾದರೂ ಬೆಂಗಳೂರೊಳಗೊಂಡು ಕ್ಕಲಸಾ ಕ್ಕಡಿಸಣ್ಣಯ್ಯ, ಹೆಗಾರ ಇದ್ದುಕಂತಿನಿ’ ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮಾಡ. ರಾಜಣ್ಣ ‘ನೋಡನಿ, ನಾನುವೇ ಮೂರು ನಾಕು ಕಡೆಲಿ ನೋಡಿದನಿ’ ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಪ್ಲೇಸ್ನೇ ಹಾಕಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿದ್ದು.

ಮುಂದಿನ ಸಲ ಬಂದಾಗ ಬೀರಯ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕೇಳಿದೆ ಉರಾ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಮುಂತಾದ ಫೋಟನೆಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಮಿದುಗೆ ನುಗ್ಗಿಕೊಡಿದಾಗ, ರಾಜಣ್ಣನಿಗೆ ತಾನೂ ಕೂಡ ಬೀರಯ್ಯನಂತೆ ಹೊಣೆಗೇಡಿ ಗಂಡುವಗನೇ ಅಲ್ಲವಾ, ಅವನ ಅಣ್ಣಿಯ್ಯನಂತೆ ಉರಾ ಬಸವನೇ ಅಲ್ಲವಾ, ಉರಗಾತ್ತದ ಮಿಳೆ ಎಂದೋ ಇಂಬಿದ್ದ ಅಪ್ಪನ ಮೇಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇರಿ ಹೇಗೋ ದುಡ್ಡ ಹಿಕೆ ಸಿಟಿ ಸೇರಿದೋನಲ್ಲವಾ ಅಂತಸ್ನಿಸಿತು... ‘ತಾನು ಓದಿದೋನು, ತೀರಾ ಇವನ ಹಾಗಲ್’ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಮೇರಿ ಒಳಗೊಳ್ಳೋ ಚುಕ್ಕೆಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಶುರುವಾಯಿತು. ವ್ಯಾತಾಸವೆಂದರೆ, ದೊಡ್ಡವೈ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಉರಾ ತುಂಬ ಸಾರುತ್ತಾ ಇದ್ದರ, ಅವು ತುಟಿ ಏರಿದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವಾದಷ್ಟೆ...

ಶಿವಣ್ಣಯ್ಯ ಬಂದು ‘ಹೆಂಗಿದಿಯ’ ಅಂದಾಗಲೇ ಇವನ ತಲೆಕೊಡವಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಚಣ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ‘ಚೇನಾಗಿದಿನಿ’ ಅಂದ. ಶಿವಣ್ಣಯ್ಯ, ‘ಕೆರೆ ಹಿಂದಿನ ಗಢೇನ ನಾರಿನ ಫ್ರಾಕ್ಟರಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡಾನ ಅಂತಿದಿನಿ, ಪಾಲು ಮಾಡಿಬಿಡಾನ ಕಣಿಯ್ಯ’ ಅಂದ. ‘ಈ ಬೇವಾಸಿಗ ಉರಾಲಿ ಸಾಯದಿತ್ತಿತ ಪಿಟ್ಟಾರಲ್ಲಿ ಬೀಡಿ ಅಂಗಡಿ ಇಡಬಕು ಅಂತ ಮಾಡಿದಿನಿ’ ಅಂದ. ಇವೊಂದೂ ಕಿರಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳಿದವನಂತೆ ರಾಜಣ್ಣ ‘ಎತ್ತೇತ್ತಿಗೆಡ್ಡೆ?’ ಅಂದ. ‘ಹಿಂಗೇ ಇತರದಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ’ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ, ರಾಜಣ್ಣ ಅಜ್ಞರಿಯಿಂದ ಕಣಿಗಲಿಸಿದ. ‘ಹೂಂ ಕಣಿಯ್ಯ, ಈ ಕಾಲ್ಪಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡೇನೆ ಬಾಕ್ಕೇ ಮಾಡಾಕಾಗ್ರದ, ಅದುಕ್ಕೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇರಿದಿನಿ’ ಅಂದ. ‘ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಟ್ರೈಮಲಿ ಮೂರು ಕಾಸು ಬಿಸಾಕ್ತರೆ ಅಂತ ಸುತ್ತುತೀಯಲ್ಲವ’ ಎಂದು ರಾಜಣ್ಣ ಸಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರೇಗಿದ.

‘ನಿಂಗೇನು ಗೃತ್ಯಾಗುತ್ತಿಯ್ಯ, ಬಂಟಿಬಡುಕನ ಹಂಗಿರೋ ಅಪಿಶಿಯಲ್’ ಲೆವೆಲ್ಲಿನೋನು! ನಾವ ಈ ಉರಾಲಿ ಇದೇ ನೆಲದೇಲಿ ಬಾಕ್ಕೇ ಮಾಡಬೇಕಾಯೋರು. ಜನ ಬೇಕು ಕಣಿಯ್ಯ ನಮೀಗೆ ಜನ’ ಅಂದ ಶಿವಣ್ಣಯ್ಯ. ‘ಅಲ್ಲ ಕಣಿಯ್ಯ, ಆ ಮಿಂಡರಗುಷ್ಟಿದೋರ ಪಾಟೀಂಲಿ’ ಎಂದು ಆಲಾಟಿದ ರಾಜಣ್ಣ. ‘ಯಾವುದಯ್ಯ ಸಾಚ? ಜನತವೆ? ದಳವ? ಯಲ್ಲಾ ವಂದೇನೆ ಅಲ್ಲವ. ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಜನ ಬೇಕು ನಮೀಗೆ ಜನ’ ಅಂದ ಜನನಾಯಕ. ‘ಅಲ್ಲ ಯ್ಯ ರೈತರ ಸಂಗದೊಳಗೆ...’ ಎಂದು ರಾಜಣ್ಣ ಬಾಯಿ ತೆರೆದರೆ, ‘ಅಯ್ಯೋ ಆ ಚ್ಚಾವಳಿ ಗಿಳಾವಳಿ ನಮಿಗೆ ಕೂಡಿ ಬರುವಂತದಲ್ಲಯ್ಯ’ ಅನ್ನುತ್ತ ಶಿವಣ್ಣಯ್ಯ ಅಲ್ಲಿಂದ ವಧುನಿಂತ. ಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ ರೈತಸಂಘವನ್ನು ಶಿವಣ್ಣಯ್ಯನೂ ಅಪ್ಪನೂ ಸೇರಿ ಮುರಿದು ಬಿಸಾಕ್ತರೆನ್ನು ಮೊದಲೇ ಮುದುರಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ಇದ್ದ ಉರಾ ಜನ ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಕವುಚಿ ಬಿಡ್ಡುಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಸಂಘವನ್ನೇ ಬಲವಾಗಿ ನೆಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚೆನ್ನಾವಿರನೆಂಬ